Пам'ятаймо про Україну!

SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

VOL. CIV. № 191 JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, OCTOBER 7, 1997 CENTS 75 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК ВІВТОРОК, 7-го ЖОВТНЯ 1997 р. Ч. 191 РІК CIV.

Зустріч Вселенського і Московського Патріярхів викликали протести

Київ (Р. Р.). — У четвер, 2-го жовтня Всеукраїнське Товариство „Просвіта" ім. Тараса Шевченка і Спілки Письменників України оприлюднили спільну заяву. В ній сказано, що вся громадськість України висловлює обурення з приводу зустрічі в Одесі Вселенського Патріярха Вартоломея та Патріярха Московського Алєксія II. Цей вчинок у заяві названо негідним для двох ієрархів, оскільки він суперечить нормам поведінки у суверенній державі. Це є грубим втручанням у внутрішні справи України, вважають автори заяви.

В документі сказано, що не робить честі патріярхам і те, що вони в образливій формі говорили про Патріярха Київського і всієї Руси-України Філарета та й про всю незалежну Українську Православну Церкву, що вийшла зі складу Російської Церкви й поволі відроджується, повертає собі те, що в неї було грубо й безцеремонно відібрано 1686 року.

„Чи не годилося б ієрархам втрутитися у незаконні й агресивні дії представників того ж таки Московського Патріярхату, які діють за принципами імперської сваволі та беззаконня: грубо, агресивно й насильницьки. Тому жертвами імперського свавілля стала навіть Російська Православна Церква за кордоном. А точніше — в Палестині, влітку цього року представники Московського Патріярхату з допомогою палестинських вояків вигнали законних власників із Свято-Троїцького монастиря", — пишуть автори заяви.

Йдуть дискусії навколо призначення Д. Табачника

Київ (Р. Р.). — Президент України Леонід Кучма підписав указ про призначення Дмитра Табачника своїм радником.

Оскільки в указі не сказано, в якій галузі Табачник буде радником, то політичні коментатори вирішили, що йдеться про підготову до виборів. Дехто передбачає, що це викличе хвилю чвар в оточенні Президента й загострить відносини з Верховною Радою.

Депутат від фракції комуністів Іван Симоненко вважає, що і Л. Кучма і Д. Табачник уже „все програли" і цим призначенням уже нічого змінити неможливо.

Богдан Горинь від групи „Конституційний центр" зазначив, що повернення Д. Табачника на такий скромний пост не є видатним явищем, щоб на цьому концентрувати увагу. Представник фракції Руху Павло Мовчан зазначив, що повернення Д. Табачника свідчить про формування президентського „тіму", він радить національно-демократичним силам не протестувати і не втручатися, „тому, що Президент повинен вичерпати усі свої аргументи". Особисто для Л. Кучми це — дискредитуючий крок, але „не можна заперечити талант Д. Табачника як організатора й інтригана".

Голова Адміністрації Президента Євген Кушнарьов зазначив, що не бачить у цьому призначенні ніяких проблем, оскільки праці дуже багато. Крім того, „Л. Кучма добре знає, чого очікувати від своїх радників".

Отже від 1-го жовтня Президент України має шість радників. Газета „День" повідомила, що Д. Табачник начебто займатиметься питаннями внутрішньої політики.

Продовжуються публічні оскарження Білого Дому

Вашінгтон. — У неділю, 5-го жовтня, Білий Дім оприлюднив деякі уривки відеомагнітофонних стрічок, які зображують участь президента Билла Клінтона на зустрічах з жертводавцями напередодні виборів у 1996 році. З цього скористали республіканці, щоб відразу закинути генеральному прокуророві Дженет Ріно неправильність її передчасного рішення минулої п'ятниці, 3-го вересня, про те, що немає достатніх доказів для того, щоб слідство в справі переступлення передвиборчих законів мешканцями Білого Дому з рук Департаменту юстиції перебирав незалежних слідчий.

Хоч різного роду порлоски переступлення фінансових законів передвиборчих кампаній почали поширюватися зразу після виборів у 1996 році, то це вперше можна побачити, як виглядають такі приватні зустрічі в Білому Домі, де Президент вітає багатих жертводавців і гуторить з ними на різні теми в приязній атмосфері. Саме такі приватно-інтимні зустрічі Президента на думку аналітиків були дуже помічними у стратегії його перевиборів у 1996 році. На записі одної відеомагнітофоної стрічки показано одну із таких зустрічей в Овальному бюрі — офіційному місці праці Президента, де, як виглядає, федеральний закон виключає фінансові збірки.

На іншій відеомагнітофоній стрічці є запис, як Президент ручкається з Джаном Гуангом, відомим збірщиком фондів на передвиборчу кампанію для Демократичної партії, котрий приводив багато різних гостей-жертводавців і котрого оскаржено у допомозі чужинцям давати незаконні пожертви демократам.

Б. Нетанягу звинувачують у причетності до організації політичного вбивства

Єрусалим. — Ізраїльська преса вирує коментарями з приводу можливої причетности прем'єр-міністра Беньяміна Нетанягу до плянування вбивства Галеда Мішаля, керівника політичного бюра радикальної палестинської організації Гамас в Аммані, столиці Йорданії.

Першим про це повідомив кореспондент ізраїльської телевізії Альон Бен-Давид — що після того, як 30-го липня палестинські терористи здійснили дві криваві акції в Єрусалимі, прем'єр Б. Нетанягу зарядив, щоб розвідувальна служба Моссад склала список лідерів Гамасу за кордоном, яких треба вбити. Член парляменту Йосі Сарід вимагає спеціяльного розслідування цього кроку прем'єра, назвавши його „інфантильним рішенням".

Отже, 25-го вересня до Г. Мішаля в Аммані підійшло двоє одягнутих по-європейськи чоловіків. Один з них щось запитав, а другий тим часом приклав до вуха палестинцеві якийсь металевий предмет. Відтак обидва вскочили до авта і втекли. Однак охоронець Г. Мішаля наздогнав їх і затіяв бійку, сподіваючись, що перехожі покличуть поліцію. Так воно й сталося, але коли затримані показали свої канадські пашпорти, вони виявилися фальшивими. Дальше слідство встановило, що обидва є громадянами Ізраїля. Тим часом Г. Мішаль декілька днів перебував у непритомності. Лікарі, послані на допомогу самими королем Йорданії Гуссейном, ствердили, що його отруєно невідомою отрутою.

(Закінчення на стор. 3)

Владика Антоній відвідує Патріярха Вартоломея

С. Бавнд Брук, Н. Дж. (Митрополича канцелярія). — З дорученням глави Української Православної Церкви ЗСА Митрополита Константина, голова Консисторії Архиєпископ Антоній матиме 7-го жовтня зустріч у Фанарі з Вселенським Патріярхом Вартоломеєм.

На зустрічі порушені будуть поважні справи пов'язані з церковним життям в Україні і також справи пов'язані з відвідуванням Вселенським Патріярхом Вартоломеєм Осередку УПЦеркви в Савт Бавнд Бруку, що має відбутися 27-го жовтня.

Конвенція УАКР була предметом нарад Екзекутиви

Ню Йорк (Р. Барановський). — Підготова Конвенції Української Американської Координаційної Ради та інші актуальні справи були предметом нарад Екзекутиви, що відбулися тут у суботу, 13-го вересня ц. р. Нарадами проводила голова Уляна Дячук, взяли участь голова Крайової Ради д-р Богдан Шебунчак і заступник Володимир Сохан.

Після прийняття порядку нарад і протоколу з попередніх нарад, звітували члени Екзекутиви. Найперше поінформували члени Конвенційної комісії, в склад якої входять Осип Труш, В. Сохан, Дам'ян Ліщинський і Андрій Ластовецький, про пророблену працю. Устійнено, що Конвенція буде проходити під гаслом: „Сильна, активна і демократична українська діяспора потрібна нашій спільноті і Україні".

На цю тему заплановано панель, до участи якого запрошені панелісти Зірка Воронка, Адріян Каратницький, Олег Кузьма і Віталій Кейс. Модератором панелю — голова Асоціяції Українсько-Американських Адвокатів Богданна Походай. Виступити зі словом на бенкеті запрошений депутат Верховної Ради України Михайло Сирота. З визначних осіб рішено запросити на Конвенцію владик усіх віровизнань, амбасадора України д-ра Юрія Щербака, амбасадора України при ООН Анатолія Зленка, генерального консула України Віктора Крижанівського, генерального консула України в Чикаго Віталія Кирика, федеральних сенаторів і конгресменів.

В розваговій частині програми виступлять д-р Євген Стецьків з дружиною і співаки з України. Готель дає знижкові ціни за кімнати. Одна кімната на чотири особи — 105 дол., але треба замовити якнайскоріше. Встановлено реєстраційну вплату 25 дол., а полуденок і бенкет — 50 дол.

Ігор Гавдяк, директор Вашінгтонського бюра УАКР, подав, що 17-го липня разом зі Степаном Максимюком, головою відділу у Вашінгтоні, репрезентували УАКРаду на панелі у Фрідом Гавз, де відбулася дискусія на тему: „Економічні трансформації і демократична реформа в Східній Европі, Латинській Америці і Африці". 4-го серпня був на зустрічі в Білому Домі представників українських організацій, у більшості з околиць Вашінгтону, з Леоном Фюртом — консультантом національної безпеки для віцепрезидента. Присутніми були також амбасадор Річард Морнінгстар, Росс Вілсон, в. о. координатора для нових незалежних держав в Державному департаменті, Брус Конак, старший урядовець для українських справ в Державному департаменті, Нерісса Кук, Державний департамент, Ден Елкінд і Кі Форт, радники в справах національної безпеки. З українського боку були: Божена Ольшанівська і Володимир Боднар, АГРУ, Надя МекКоннел, Українсько-Американська Фундація, Михайло Савків (УККА), Юрій Масюк (вашінгтонські професіоналісти), Кляра Корбутяк (Братський Союз), Роман Гой (Лікарське Т-во), Віра

(Закінчення на стор. 3)

Б. Єльцин відзначив поступ у російсько-українських відносинах

Москва (УНІАР). — 30-го вересня, відповідаючи на запитання журналістів у Кремлі, президент Росії Борис Єльцин заявив, що відносини між Росією та Україною тепер „вирівнюються", повідомило українське телеагенство.

За словами Б. Єльцина, в січні наступного року відбудеться офіційна візита Президента України Леоніда Кучми до Москви. Б. Єльцин зазначив, що тим часом запросив Л. Кучму приїхати до нього в гості і провести разом вихідні.

Російський президент, як відомо, похвалив розвиток російсько-українських відносин під час весняної візити до Москви прем'єра України Валерія Пустовойтенка. Він назвав тоді Україну „дружньою". Спостерігачі вважають, що зміна ставлення офіційної Москви до України спричинена поширенням НАТО на схід і щораз тіснішою співпрацею з цим союзом Києва.

Однак інше становище щодо України й інших країн СНД займає Державна дума Росії. Її заява з 26-го вересня про серію військових навчань НАТО поблизу кордонів Російської Федерації викликала жаль у МЗС України, заявив в інтерв'ю агенству "Інтерфакс Україна" перший затупник міністра закордонних справ Антон Бутейко. На його думку, текст заяви свідчить, що в російському парляменті ще переважають конфронтаційні підходи, і це викликає жаль.

„Моя творчість знайшла зрозуміння..."

Джерзі Сіті, Н. Дж. (Г. Колесса). — Приїзд до Америки відомого українського співака-баритона, соліста Львівської опери, Заслуженого артиста України Степана Стéпана став особливою подією в мистецькому житті нашого суспільства. Завдяки обдарованому чудовим голосом, артистизмові та культурі виконання мистець зайняв вагоме місце у сучасному українському вокальному мистецтві.

С. Стéпан

„Приїзд мій пов'язаний із запрошенням д-ра Ігоря Соневицького відкрити сезон Центру Української Культури в Гантері, Н. Й., що вважаю для себе великою честю", — говорить співак під час нашого інтерв'ю в редакції „Свободи".

Як довідуємось від вищезгаданого керівника ЦУК, виступ цей відбувся з великим успіхом і звідразу ж привабив до мистця погляди американських критиків. У газеті „Дейлі Фрімен" з 5-го серпня ц. р. читаємо: „Навіть у сольовому концерті, виступаючи перед публікою в інтимній концертовій залі Гражди, голос С. Стéпана передає велич великих театрів, в яких він співав як ведучий баритон Київської опери" (тут рецензент зробив помилку — слід читати „Львівської опери"—Г. К.). „...Кожна нота звучала немов різьблений тон, затриманий таким бездонним басом, який притаманний великим слов'янським співакам, і випущеним до верхніх регістрів, які видавалися теж безконечними".

Програма вищезгаданого концерту складалася як із оперових арій західних клясиків, так і з більшої кількости творів українських композиторів. „Виконуючи серію українських пісень, С. Стéпан перетворився з великої оперової зірки на людину, яка просто висловлює свої сердечні почуття, — говориться у згаданій статті. — Серед творів Людкевича, Лисенка та обробок чотирьох українських народних пісень, його чутливе й вдумливе подання трилогії Степового... стало видатним ви-

(Закінчення на стор. 3)

В Україні

(З інформацій УНІАР)

РОЗРОБЛЯЮТЬ ЗБРОЮ XXI СТОЛІТТЯ

КИЇВ. — Тут відбулася Перша міжнародна конференція з розвитку артилерійсько-стрілецької зброї.

Генеральний конструктор артилерійських систем озброєнь, генеральний директор Державного науково-технічного центру артилерійсько-стрілецької зброї Леонід Бондаренко, виступаючи на конференції, сказав, що Україна досягла чималих успіхів у створенні озброєнь нового покоління. За його словами, за допомогою нетрадиційних способів розгону, швидкість стрільна, яке вилітає з дула, збільшено до 2,000 метрів за секунду, тобто майже вдвічі більше, ніж у тих, якими обладнано нинішні танки. Однак українські фахівці не єдині. В ЗСА розробляють електромагнетну і електромеханічну зброю для танку п'ятого покоління.

БАНК „УКРАЇНА" ФІНАНСУЄ ВИРОБНИЦТВО ЧИПСІВ

КИЇВ. — Торгово-виробниче мале підприємство „Українська Мова" ввело в експлуатацію перший в Україні комплекс з виробництва чипсів у селі Старі Петрівці Вишгородського району Київської области. Комплекс потужністю 1,000 кілограмів чипсів за годину спорудила шведська компанія PPM. Проєкт здійснено з підтримкою Банку „Україна". Перший кредит банк надав малому підприємству в кінці 1996 року в сумі понад 6 млн. дол. на п'ять років, під заставу нерухомости. У травні 1997 року Банк „Україна" надав малому підприємству „Українська Мова" кредит ще майже 2 млн. німецьких марок для придбання вісьмох автомобілів „Вольво", якими перевозять продукцію. Чипси готуються виключно на пальмовій олії, що робить їх придатними протягом дев'ятьох місяців.

ЗБІЛЬШЕНЕ ВВІЗНЕ МИТО

КИЇВ. — Кабінет Міністрів України ввів нові ставки ввізного мита на оптико-волокністі кабелі для телекомунікаційних мереж. Відтепер повна ставка мита становитиме 20 відсотків від митної вартости кабля, а пільгова — 10 відсотків. Раніше повна ставка ввізного мита на каблі становила 5 відсотків, а пільгова — 2 відсотка.

ГРУПА „ЄДНІСТЬ" ЗБІЛЬШИЛАСЯ ВДВІЧІ

КИЇВ. — Як уже інформовано, після того, як парляментарну групу „Єдність" очолив колишній прем'єр-міністер Павло Лазаренко, з неї вийшла половина членів. Депутати залишали ту групу аж до того дня, коли парлямент прийняв закон про вибори на змішаній основі. Після цього ситуація докорінно змінилася. Незалежні, позапартійні депутати вирішили, що незалежність їм зовсім не на користь і почали зголошуватися до групи „Єдність". За один лише день до цієї групи приєдналося 17 парляментаристів.

СТРІЛЯЛИ НЕ В СИНА Є. ЩЕРБАНЯ

ДОНЕЦЬКЕ. — Слідство вважає, що два автомобілі, у якому їхали син убитого в листопаді 1996 року президента фірми „Атон" Євгена Щербаня, Євген Щербань, мол., і охорона, обстріляно 22-го вересня 1997 року не через Є. Щербаня. Власне, перший автомобіль, у якому їхав син Щербаня, не постраждав. В другому вісім поранень отримав охоронець, який пізніше помер у лікарні. Незначне поранення отримав і водій. Сам Є. Щербань, мол., сказав тоді, що телефонічні погрози були, але він не сподівався, що це настільки серйозно. Згодом з'ясувалося, що завдяки галасові навколо синів Щербаня залишився поза увагою той факт, що в другому автомобілі, окрім охоронців, їхав давній партнер Щербаня Юрій Дєдух, який тепер мешкає в Естонії. До речі, тут пригадалося, що під час розслідування вбивства Щербаня старшого і його дружини в листопаді минулого року йшлося про „естонський слід". Сьогодні правоохоронні органи заявили, що переконані на 99 відсотків, що замах був не на сина Щербаня, а на Дєдуха. Коли б останній не приїхав в Україну, нічого не сталося б.

ПРИКОРДОННИК ДОПОМОГАВ НЕЛЕГАЛАМ

ЗАКАРПАТТЯ. — Старшина прикордонної застави „Ужгород" намагався допомогти 22 нелегальним мігрантам з Афганістану перейти на територію Словаччини. Провідника в чині лейтенанта поблизу кордону побачив колгоспний сторож, який від хабаря відмовився і повідомив, куди слід, про афганців і прикордонника. Лейтенанта звільнено з прикордонних військ і розпочато слідство.

БУДИНОК ОФІЦЕРІВ СТАВ УКРАЇНСЬКИМ

МИКОЛАЇВ. — Миколаївський Будинок Офіцерів протягом усіх років незалежности України був російським форпостом, оскільки в ньому була розташована ремонтна бригада російської фльоти, що досі залишалася на території України. Усі п'ять років українська сторона доводила свої права на власність і, нарешті, новий міністер оборони Росії поклав край цій суперечці. Приміщення звільнено, і тепер тут розміститься Центр Культури і дозвілля українських військових моряків. Приємну новину затьмарює те, що попередні мешканці залишили після себе боргу на 18,000 гривень.

РУХ ФОРМУЄ ПАРТІЙНИЙ СПИСОК НА ВИБОРИ

КИЇВ. — Керівництво Народного руху України розпочало формування партійного списку на парляментарні вибори 1998 року. Першим у цьому списку значиться голова Руху В'ячеслав Чорновіл, другим — доктор економічних наук Володимир Черняк, третім — один із засновників Руху, голова Української Світової Координаційної Ради поет Іван Драч. Четверте та п'яте місця ще не заповнені.

У СВІТІ

ОФІЦІЙНІ ЧИННИКИ НАТО СТВЕРДЖУЮТЬ, що мусулманський уряд в Сараєво останнім часом посилив свою таємну програму озброєння і вишколу свого війська та правдоподібно вже осягнув намічену мету — спроможність спрямувати розгромлюючу офензиву тієї частини Боснії, що є під зарядом боснійських сербів. Тепер питання не є, чи мусулмани атакуватимуть боснійських сербів, а коли це станеться. Єдиний спосіб цьому запобігти, на думку старшин НАТО в Боснії, є миротворчим військам НАТО продовжити своє перебування в Боснії. З цією думкою, продовження мандату перебування миротворчих військ НАТО у Боснії погоджуються всі комдири згаданих військових частин НАТО.

В АМЕРИЦІ

З НАЗЕМНОЇ КОСМІЧНОЇ КОНТРОЛІ в Гюстоні повідомляють, що після доставки нового комп'ютера та заміни американського астронавта, залога ракети „Атлантіс" у четвер, 2-го вересня, попрощалася з колегами космічної станції „Мір", запечатала люки та приготовилася до повороту на Землю. На прощання залишений на наступних чотири місяці на станції „Мір" американський астронавт д-р Дейвид Вулф сказав своїм від'їжджаючим колегам „будьте уважними там на Землі". Завдяки новому комп'ютерові „Атлантіс" залишив 11-річну станцію „Мір" у кращому стані, як вона була останнім часом. Командир станції „Мір" Анатолій Соловйов підкреслив „ми заінсталювали новий комп'ютер і він працює досконало".

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, NJ 07302.

Svoboda: (201) 434-0237; Fax: (201) 451-5486.
UNA: (201) 451-2200

Soyuzivka UNA Estate: 216 Foordmore Rd., Kerhonkson, NY 12446
(914) 626-5641, Fax (914) 626-4638, e-mail: fqsst@aol.com

Передплата на рік $100.00, на півроку-$60.00. Для членів УНСоюзу $75.00 річно, на півроку-$40. За кожну зміну адреси-$1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріали.

Головний редактор: Зенон Снилик

Second Class Postage paid at Jersey City, NJ

Проблема американського публічного шкільництва

Останнім часом щокілька днів на сторінках американських щоденників появляються статті про існуючі проблеми американського публічного шкільництва. Це вже не просто статті повчання чи вказівок, а радше биття дзвону на сполох, бо всім вже починає бути ясним, що з теперішньою навчальною системою в публічних школах Америка не буде мати надто світлої майбутности. Цього не тільки свідомі вже батьки, виховники, учителі, громадські та політичні активісти, але навіть самі учні. Бо коли чимраз частіше починає бути наявним, що теперішні випускники публічних шкіл у багатьох випадках не вміють читати, писати, рахувати чи зрозуміти написаного при виповненні таких простих речей, як аплікацій на працю, то треба щось робити.

Свідомість того, що публічна освіта є в поганому стані та що цьому треба якось зарадити, вже довшу хвилю тривожить тих, яким дорогі країна, її молоде покоління та майбутність. Багато хто вже пробував все це в той чи інший спосіб направити, починаючи від Президента через стейтові уряди та місцеві ради освіти до учителів однокласових шкіл і батьків. Витрачено велику кількість часу та гроша на нові пляни і програми, але бажаних успіхів не видати. Про це можуть засвідчити різні міжнародні змагання, на котрих учні американських публічних шкіл не стоять серед переможців.

Дивно, що ця американська система публічних шкіл, яка ще тільки всього півстоліття тому була прикладом для багатьох країн світу, як має виглядати публічна система освіти, за такий короткий час дійшла до сьогоднішнього стану.

На це питання в ніякому разі на цьому обмеженому місці відповідати не можна, бо воно вимагає багато більш докладних даних і фактів. Все ж таки можна ствердити, що навіть сьогодні у системі публічних шкіл Америки існують вийнятки, де поодинокі школи мають великі успіхи, а їхні учні втішаються признанням у найкращих університетах країни. До таких в нашій околиці можна зарахувати середні школи: Стівенсон у Мангеттені, Саєнс скул у Бронксі та Бруклинську технічну. Всі вони змогли втримати належний академічний рівень та створити для своїх учнів відповідну атмосферу досягти найкращих успіхів, а рівночасно здобути бажане знання. Це вказує, що можливим є осягнути високий навчальний рівень у публічній шкільній системі Америки, але це тільки у небагатьох випадках. Одначе загальна картина — це майже цілковитий занепад публічного шкільництва. Усякі тимчасові почини окремих комісій, наукових дослідів, змін програм і випробувань нових методів не дають бажаних результатів, бо завжди знаходиться щось або хтось, що не дає закінчити розпочатий процес. Прикладом може послужити недавня спроба Президента увести крайові іспити, котру у Палаті Репрезентантів відкинено, бо, мовляв, — це найперше буде дорогим і зайвим видатком, і може викликати невдоволення, що Уряд встряває у не свої компетенції, бо ж освіта належить до компетенції стейтів. Ці та подібні аргументи були достатніми, щоб відкинути пропоновані Президентом іспити, котрі могли б також викликати в учнів та учителів заохоту підготовитися якнайкраще.

Насправді причина вище наведеного стану американського публічного шкільництва є досить наявною, тільки ніхто не хоче її бачити та голосно назвати те, що спричинило такий занепад в американському публічному шкільництві. Цим наявним, але чомусь ніким не баченим приводом є ніщо іншого, як занепад родини, бо подобається воно комусь чи ні, зі завмиранням родини у 60-их роках, почався і занепад публічного шкільництва, котрий в обидвох випадках триває по сьогоднішній день.

Сильним поштовхом до розвалу родини стала також система державних пільг, а зокрема один аспект тієї програми — допомога самітним матерям, яка перетворилася у годувальницю всіх незаміжних матерів, які задля грошей готові родити будь-чиїх дітей. Ці діти безбатченки, не маючи жодного родинного прикладу, виростають моральними сиротами, без будь-яких перспектив майбутности, наука і школа не має в них жодної вартости, вони не вчаться і є постійними порушниками шкільної дисципліни та порядку.

Саме потурання розвалові родини в Америці є тією головною причиною занепаду американського публічного шкільництва, тому з цього треба починати, щоб рятувати майбутність.

Сергій Грабовський,
Київ

ПОДВІЙНИЙ ТИСК

Однією з чільних вимог, які висувають міжнародні фінансові інституції до України, є вимога максимально лібералізувати імпорт, скасувати будь-які бар'єри й обмеження на діяльність на українському ринку чужоземних економічних суб'єктів. Ці вимоги, зокрема, прозвучали від представників Міжнародного валютного фонду як умови надання Україні кредиту поширеного фінансування. Проте практично одночасно відбулися дві події, що черговий раз засвідчили політику „подвійних стандартів", яка проводиться і Міжнародним валютним фондом, і дякими силами в ЗСА щодо України і Росії.

У Москві відбулися міжурядові переговори про розблокування ситуації з експортом українського цукру на російський ринок. Як відомо, постанова уряду Російської Федерації про заходи підтримки вітчизняної цукрової промисловости і указ президента Єльцина про оподаткування на додану вартість товарів, що надходять з території України, збільшили ціну українського цукру для російського покупця на 38 відс. А це зробило український цукор фактично неконкурентнопроможним. Але, оскільки Росія не може забезпечити себе власним цукром, товаровиробники з третіх країн отримали можливість вільно оперувати на українському ринку, витісняючи звідти українських конкурентів.

Дехто з аналітиків вважає, що не обійшлося без лобіювання інтересів цих країх на вищих рівнях московської влади. Інші ведуть мову про традиційно антиукраїнські настрої, що панують у певних кремлівських колах. Так чи інакше, Росія встановлює для українського цукру строго визначені квоти. Така не просто протекціоністська, а відтверто дискримінаційна політика чомусь не викликає ніяких нарікань з боку як міжнародних фінансових інституцій, так і західних партнерів Російської Федерації. Ніяких перешкод для отримання позик від МВФ ці квоти, виходить, не становлять. Водночас МВФ пропонує Україні не більше, не менше, як закрити низку своїх цукроварень, як одну з умов поширеного кредитування.

В ЗСА від початку липня діють нові митні ставки на ввезення продукції українських металюргійних підприємств. Але, за оцінками експертів, рівень рентабельности українського металу на американському ринку становить 7-10 відс. Формально ж причиною маніпулювання Департаменту торгівлі ЗСА називають як лобіювання з боку компанії Дженерал Стіл Сі та Галф Стейтс, так і російських металюргійних фірм. Невипадково Департамент торгівлі ЗСА запропонував на переговорах, за словами заступника міністра промисловости України Сергія Грищенка, дуже низький рівень квоти для імпорту металу і плянує поділити цю квоту порівну між Україною і Росією. Тим часом нині співвідношення імпорту сталевого листа до ЗСА з Росії та України становить 26 відс. до 74 відс. „Українська сторона рішуче незгодна з цією пропозицією і оцінює її як дискримінаційну", — наголосив С. Грищенко. Але представники ЗСА твердо стоять на своїх позиціях. Це з суто економічного боку є доволі дивним, бо американський ринок металопродукції внаслідок дискримінаційних заходів щодо України вже дезорганізовано, оскільки наприклад, високоякісний український прокат використовувався в машино- і суднобудівельній промисловості ЗСА, практично не маючи конкурентів ні за ціною, ні за якістю.

Як різке скорочення експорту цукру до Росії, так і металюргійної продукції до ЗСА завдасть надзвичайно тяжкого удару українській промисловості і різко зменшить товарообіг між Україною і цими державами. Адже, наприклад, у 1996 році вибори металюргії перевищили половину експорту України до ЗСА. А оскільки на металюргійних підприємствах частка експортованої продукції становить 70-80 відс., їхні робітники залишаться без зарплати і без роботи, як і робітники цукроварень.

Що прикметно: як з боку міжнародних фінансових установ та ЗСА, так і з боку Російської Федерації тиск на Україні відбувається фактично одночасно. І предметом цього тиску стають ті галузі, які добре освоїлися в ринковій ситуації, вийшли на міжнародну арену і стали джерелом валютних надходжень для держави. Те, що при цьому до Росії не висувається

(Закінчення на стор. 3)

Олександер Слободяник

Молоді піяністи-лавреати з України гостюють в ЗСА

Цьогорічної весни квітучий Київ приймав молодих піяністів з багатьох країн світу. Це ж відбувався 2-ій Міжнародний конкурс піяністів пам'яті Володимира Горовиця, легендарного піяніста XX століття. В. Горовиць народився в Києві, тут навчався і розпочав концертову кар'єру, аж до еміграції 1928 року до ЗСА.

Урочисте відкриття конкурсу відбулося в чудово відновленій залі Національної Фільгармонії. Привітальні листи надійшли від багатьох міжнародних культурних і громадських організацій, зокрема від Секретаріяту Папи Римського та Білого Дому у Вашінгтоні, підписаного Першою леді Гілларі Клінтон.

Виконавці змагалися в трьох вікових групах: від 10 до 23 років. Було цікаво чути молодих талантів з Японії, Австралії, Европи, Азії та Америки.

З двох перших сольових турах і заключному третьому з оркестрою було виконано твори світового репертуару, а теж українського. Рівень учасників конкурсу був дуже високий. Урочистий заключний концерт і нагородження лавреатів відбулося 5-го травня в Державному Театрі Опери і Балету Києва.

Тепер шанувальники музики в Америці матимуть нагоду почути молодих переможців і лавреатів цього конкурсу.

Морріс Міжнародний Фестиваль Мистецтв (MIFA) влаштовує їхній концерт в неділю, 19-го жовтня, о год. 3-ій по полудні в Драгонетті авдиторії, коледж повіту Морріс, 214 Center Grove Road, Randolph, N. J.

Недільний концерт, спонзорований корпорацією Джі-Пі-Ю Енерджі, є заключною частиною програми коледжу „Пізнавальний День", яка за вільним вступом відкрита для всіх. Одначе є прохання до публіки, щоб вільні дотації на стипендії для наших молодих піяністів складати через: Nova Artist Inc. 138 W. Hanover Ave., Morristown, N. J. 07960.

Напередодні цього концерту в п'ятницю, 17-го жовтня 1997 року, о год. 11-ій ранку відбудеться спеціяльний концерт лавреатів для молоді — студентів середніх і вищих шкіл. Вступ 7 дол. за попереднім зголошенням до 10-го жовтня, тел.: (973) 993-1331.

Дальші виступи лавреатів будуть у Вашінгтоні 23-го жовтня і в Бостоні 25-го жовтня.

За домовленням MIFA виступи молодих мистців будуть передаватися на клясичній радієвій станції WQXR на програмі Роберта Шермана; про дату буде повідомлення в пресі.

Виступають: Олександер Гринюк, Олександер Гаврилюк, Денис Прощаєв — з Києва, Михайло Колтяков з Харкова і Віталій Баран зі Львова. Лавреатів представить композитор Іван Карабиць, голова журі конкурсу.

Р. Р.

Вдала візита

Перша візита Президента України Леоніда Кучми до Мехіко на запрошення її президента Ернесто Зеділльйо Понсе де Леон закінчилася успішно. Про її перебіг детально розповідає газета „Україна Молода" з 30-го вересня. Журналіст Дмитро Лиховій пише, що посадник Києва і Мехіко Ситі Олександер Омельченко та Оскар Еспіноза підписали угоду про побратимські відносини між столицями обидвох країн.

Президент України зустрівся з керівниками держави, представниками творчої інтелігенції та підприємцями, а також виступив у сенаті. Члени української делегації ознайомилися з досвідом державного управління Мехіко, провели переговори і підписали низку документів про дружбу і співробітництво. Офіційні зустрічі перемежовувалися з екскурсіями та відвідинами різних святочних імпрез та змагань. Конкістадори, собори, піраміди, азтеки, темпераментні мехіканки та „кабальєрос", але після Києва, де на вулицях майже немає дітей, найбільше українську делегацію вразило величезне число святочно одягнених дітей, які скандували „Украніа!" і танцювали навколо Президента Л. Кучми і його дружини Людмили.

Члени української делегації передусім цікавилися господарським і природним потенціялом Мехіко, яке вважається найбільш розвиненою серед країн Латинської Америки. В її надрах є великі поклади нафти, газу, срібла, цинку, міді тощо. Там добре розвинено не лише нафтохемічну і гірничодобувну, а й текстильну, будівельну, автомобільну промисловості та туризм. Зростаючий валовий внутрішній продукт у 1995 році становив 1,792 блн. песо, або 229,7 блн. дол. Мехіканці експортують товарів та послуг на 95 блн. дол., а імпортують на 72,4 блн. дол.

Керівники Мехіко активно модернізують виробничі процеси, здійснюють політичні та соціяльно-економічні реформи, водночас прискорюючи децентралізацію господарського управління.

Уряд молодого президента Ернесто Зеділльйо обмежив видатки на державний апарат, підвищив податок на додану вартість, включив чужоземні кредити у найперспективніші галузі промисловости, а також для стабілізації пезо. Все це вивело Мехіко на 13 місце у світі і на третє серед країн Латинської Америки, не зважаючи на те, що у 1994-95 роках країна пережила жорстоку соціяльно-економічну кризу. Рівень інфляції тоді досяг 51 відсотка. Обвал економіки та інфляція там сталися через несумісніть політики прив'язки курсу пезо до американського долара. Директор Міжнародного валютного фонду Мішель Камдесю назвав це першою кризою XXI століття. Та вже наступного року зростання досягло 3.5 відсотка, а темпи інфляції зменшилися вдвічі.

Мехіканський уряд підписав угоду про створення зони вільної торгівлі зі ЗСА і Канадою (НАФТА), що дало поштовх для активного зростання мехіканського експорту. Але і в Мехіко ще є багато невирішених проблем, в тому числі й питання злочинности.

Відповідаючи на запитання, Президент Л. Кучма зазначив, що подібні проблеми є і в Україні, хоча Мехіко 187 років, а Україні лише шість. Надалі одбидві країни будуть спільно боротися з такими проблемами. Дипломатичні відносини між ними встановлено ще 14-го січня 1992 року.

Українську делегацію, очолювану Президентом Кучмою, мехіканці приймали надзвичайно гостинно і тепло, отож Л. Кучма висловив надію, що й співпраця буде також ж. Особливо в галузі енергетики. Українські турбіни і трансформатори вже працюють на мехіканських гідроелектростанціях. Окрім енергетичних, мехіканців цікавлять проєкти літакобудування та співпраця в галузі туризму.

Президент Кучма вважає, що географічне розташування обидвох держав дає змогу їм стати своєрідними мостами для поширення сфер своїх інтересів на ринках центральносхідньої Европи і Латинської Америки.

Валентина Юрченко

Історія — лукава баба

Історія — лукава баба,
і те, що визначає
долю нашої плянети,
що нас ятрить
і те, що нам святе,
вона змете в безодню Лети.

А днище Лети розкопають золоте,
зіставлять факти,
визначать прикмети,
і наша дійсність
з баговиння проросте, —
її відновлять лиш поети.

Тоді й поставить їм навік
історія свою печатку, —.
із нас спаде вся позолота,
і з-під шляхетности, облуди маски,
зненацька виповзе ПІДЛОТА.

А в геніях — недоуків узрять
нащадки наші, бо до лжі — незвичні,
й тоді в простори вічні
ми голі підемо, смішні
й трагічні.

Мирослав Семчишин

Ми напередодні XXI століття

(Слово, виголошене на 15-му З'їзді Зальцбурзької гімназії на Союзівці 13-15-го вересня 1997 року).

І

За несповна три роки зустрічатимемо двотисячний рік, а з ним XXI століття. Якщо американські історики найменували XX століття століттям воєн, терору і деморалізації, то яким буде XXI? З одного боку, воно буде послідовним продовженням постійно змінливих національно-політичних чи соціо-економічних процесів старого століття, а з другого — вже сьогодні стає тривожною загадкою: куди прямує людство і яке його майбутнє?

Тому 150 років жив англійський політекономіст Мальтус, який пророкував катастрофу людства — як наслідок перелюднення світу. Великої слави він не нажив, але все таки — оце перелюднення вже сьогодні доходить до нечуваних розмірів: два більйони населення нараховує Китай, а Індія догнала перший більйон. Про інші держави (Африка, Південна Америка) говорити не будемо. Пророкують, що за 50 літ кольорова раса матиме більшість у ЗСА.

Зупинімо нашу увагу на ближчому для нас питанні: якою є Україна сьогодні і якою вона може бути завтра? Це дуже складний комплекс питань, які творять особливу канву з різними взорами, що дуже особливо виявилися на карті Европи і стали особливими віхами тієї еволюції, яку пройшла Україна від етносу до народу, до нації-держави.

За три роки українська держава теж увійде в XXI століття і почне верстати свій дальший шлях разом з іншими народами, а на її внутрішньо-державне і національне життя матимуть вплив світові події, які знаменуватимуть дальший хід історії людства, чи хоч би Европи, якої вона є іманентною частиною. Коротко: ми станемо теж об'єктом тих усіх прогресивних (чи регресивних) змін, що грядуть з роками чи десятками літ нової історичної ери і її нової генерації.

І вже сьогодні вчені-дослідники почали формувати свої погляди на те, якою буде своєрідна біофілософія людини XXI століття, в якій мірі буде вона іншою, яким буде нове суспільство, його культура, його моральні закони, чи, зовсім можливо, може затріюмфувати повне заперечення у сфері культури і духовости, що їх витворила наша цивілізація упродовж століть. У цілому арсеналі прогнозів на цю тему особливу увагу звернуло на себе спеціяльне видання з грудня 1991 року — додаток до престижного журналу „Форбс", а в ньому доволі синтетично схоплені статті 54 учених, які виступили зі своїми поглядами про цілісність сучасної культури, що вже від років переходить різні зміни, а то й своєрідну революцію, і що нас може чекати у XXI столітті.

Між авторами статті є відомий письменник і дослідник американської популярної культури Том Вулф. Він дав нам блискучу синтезу тих усіх культуротворчих процесів, що знаменували минулі століття, і накреслив перспективи нового майбутнього. Він пригадує, що ще тому 50 років французький вчений, єзуїт П'єр Тейяр де Шарден пророкував, що радіо, телевізія, комп'ютери створять нову епоху. Він назвав її сферою розуму, а електромембрани, інтернети обмережують увесь земний глобь. Що більше, — він цитує німецького філософа Фрідриха Ніцше, що тому сто років передбачав, що XX століття буде століттям нечуваних воєн, стане запереченням моральних вартостей, основаних на науці Христа. Але XXI століття буде жахливіше, ніж великі війни XX століття. Людство відвернеться від основ християнської моралі (його відома праця "God is dead") і це в науковій галузі стане джерелом великої духової революції. Це приведе до посилення студій мозку, генетики, що відкриє двері до справжнього пізнання людини і її розвиткових можливостей. У зв'язку з цим вже тепер щораз більше розвивається наука неврології (neuroscience), що синтезизує в собі анатомію, фізіологію і біохемію. В лябораторіях досліджується мозгову систему зовсім по-іншому, ніж досі, і це за десять років призведе до нової філософії людини, що звільнить себе від усяких пересудів, від почуття всякої відповідальности, почуття вини, приведе до дегуманізації людини. Ніцшенське "Wille zur Macht", що так відповідало гітлерівській ідеології, може справді затріюмфувати.

Том Вулф цитує цілий ряд праць, що появились у кількох останніх роках з цієї галузі, і покликається теж на доволі грунтовну працю гарвардського вченого О. Вілсона, автора книжки п. з. „Сенс моралі". Повним запереченням поглядів Вулфа на майбутнє людства є доволі міцна репліка, теж серйозного вченого, редактора і співредактора двох наукових журналів, Джорджа Гілдера, в цьому ж виданні Форбса, п. з. „Цивілізація не може дозволити собі відкинути минуле".

На наш погляд, з усього зреферованого виникає, що: нове століття, яке вже виринає перед нами, буде століттям іншим, ніж наше, воно буде науково значно більше поглибленим, а з другого боку — є реальні побоювання, що новопридумана філософія життя (я утворив термін: біофілософія) буде дуже ускладнювати досі існуючі, традиційні форми міжлюдських взаємин, народів, держав, а в тому і нашої держави, яка виринула на європейській сцені саме в час, коли стара Европа вже вижилася у своїх традиційних формах і системах та шукає шляхів до своєрідної евроуніфікації.

Ми все ще перебуваємо в полоні ідей історично і національно виправданих, але не співмірних з тими ідеополітичними концепціями, які починають виникати так у нашій національно-державній ситуації, як і в загальноевропейській чи світовій. Нас, послідовних патріотів-державників і весь той табір нашої несправленої національно-державної ідеології, дехто хоче вважати націоналістичним, суперечним із загальними світовими тенденціями, є в повному нерозумінні справжнього українського націоналізму і його праджерел.

Закінчення буде

Доповідь д-ра Я. Мігайчука в домі „Менор" ім. Шевченка у Пармі

За ініціятивою і заходами наших сеньйорів в особах інж. Івана Фура та інж. Романа Грабця, біля рік тому зорганізувався в домі для старших „Менор" в Пармі Дискусійний клюб, на якому відбуваються місячно доповіді на різні актуальні теми. На середу, 17-го вересня ц. р., о год. 3-ій по полудні запрошено, як доповідача, д-ра Ярослава Мігайчука, дентиста, знаного добродія Гарвардського Проєкту та завзятого організатора в ділянці допомоги Україні. В залі „Менор" зібралося майже 40 осіб. Інж. Фур, голова клюбу, привітав прелеґента і гостей та попросив до молитви жителя „Менору" о. мітрата Ярослава Шуста.

На марґінесі хочу сказати, що о. мітрат Шуст — це направду феномен, бо мимо своїх 94 років, він тримається умово та фізично надзвичайно добре і виглядає на щонайменше 20 років молодший. Він несе духовну опіку над співмешканцями та щоденно відправляє Служби Божі, кілька днів в домі „Менор", а також в церкві св. Йосафата в Пармі.

Д-р Мігайчук вже 11 разів бував в Україні і кожний раз в цілях допомоги та розподілення її справедливо для тамошніх шпиталів, сиротинців, дітям Чорнобиля, старшим та взагалі потребуючим помочі. Я. Мігайчук є уродженцем Буковинських Карпат та виростав у румунській шовіністичній атмосфері. Але в серці молодого юнака жевріла іскорка прив'язання до рідного кореня і українських традицій. Тому, в часі Другої світової війни, він ще юнаком добровільно зголошується до Буковинського Куреня, під проводом полк. Петра Войновського. Прелеґент пережив багато злиднів і небезпек. По війні закінчив Університет Стоматології в Ґеттінґен, Німеччина, а з приїздом до ЗСА в 1951 році закінчив дентистичні студії на Піттсбурському Університеті. По закінченні студій відслужив два роки у ранзі капітана в армії ЗСА. Потім поселився в Клівленді, де ще частинно провадить свою практику, а в додатку 14 років був викладачем предметів дентистики на університеті в Клівленді.

Прелеґент перейшов твердий життєвий шлях, і тому він є такий чутливий та вирозумілий на людське горе і злидні. Він у дуже цікавій і емпіричній формі представив слухачам свою працю для допомоги Україні та спостереження з власного досвіду. Д-р Мігайчук є людиною надзвичайно працьовитою і товариською, а при тому скромною. На початку своєї доповіді він зазначив, що це тільки поміч та ласка Божа, що він мав змогу так багато зробити в помочі для України. Першою його спробою помогти Україні були відвідини Києва ще за часів Ґорбачова. Тоді його пляни допомогти Україні у формі достави лікарського приладдя і дентистичних кабінетів були прийняті добре. І, як прелеґент висловлювався, знову при помочі Божій сталося чудо, бо замість обіцяного прелеґентом, влаштованого одного кабінету, він придбав, при помочі особистих контактів та знайомства, аж п'ять. Університети, шпиталі і також приватні професіоналісти радо дарували медичне та дентистичне приладдя, як столи, крісла, лікарства тощо.

Ще за совєтської влади, в 1991 році прелеґент проводить семінари та наукові симпозіюми в Києві та у Львові. В 1992 році українським літаком „Мрія" перевезено в Україну 38 скринь, кожна по 1200 до 1400 фунтів дентистичного та медичного обладнання, влаштовано в Україні 14 дентистичних клінік. У 1993 році перевезено 26 скринь. Також при помочі Амері КЕР перевезено в Україну 800,000 поліо-вакцини, вар-тости майже 9 млн. дол. Тому що в Києві не могли знайти відповідної холодильні, конечної для вакцини, то покищо їх приміщено в якійсь м'ясарні. В році 1994 прелеґент разом з невісткою переводили лєкції і семінарі стоматології в різних місцях України.

В 1995 році передано новий апарат Рентгена та матеріяли до клініки в Івано-Франківському, а в наступному перевезено 8 скринь медичного устаткування. В цій праці помічними були д-р Кулик — дентист з Парми та Бровн, американець, що посвятився для того діла. 36 тонн діточого та інвалідного убрання переслано для розподілу через тамошню Суспільну Опіку і прямо для інвалідів УПА в Моршині та сестрам-монахиням у Гошеві. Д-р Мігайчук захоплено і цілим серцем працює в гуманістично-медичній галузі для України. Прелеґент вірить, що Україна встоїться та поборе всі часові труднощі.

Хвалив Могилянську Академію з її ректором Брюховецьким. Це — кузня науки і патріотизму. Викладовими мовами є українська і англійська. Там виховують нові кадри молодих людей-патріотів, які колись займуть провідні і відповідальні пости в Україні. Україна має кольосальний потенціял. Дуже багато є різного роду мінералів та врожайної землі. В Дніпропетровському продукують складні головки до ракет та літаки Антонова ґльобальної якости. Треба бути зрозумілим і заразом вирозумілим щодо ментальности людей в Україні. Вони ще звикли до наказної комуністичної системи, їм бракує ініціятиви.

В роз'їздах по різних місцях України приходилося зовсім або мало спати, їдучи поїздами, бо вже ранком треба було працювати, в т. ч. й фізично. Часто-густо треба було самому закасати рукави і бути електриком чи „пльомбером". Шкода, що лічниця ім. Шептицького біля Львова застановила свою працю, з причини небезпеки її фізичної структури. Різні релігійні культи і секти, які тепер дуже процвітають в Україні, наввипередки цікавляться ділянкою виховання молоді, тоді як наші традиційні церкви — православні і католики — занедбують до деякої міри ці важливі пріоритети. Великі посилки в Україну звичайно привозиться кораблями до Одеси, а звідти розвозиться в різні місця призначення. Тепер можна уявити трудності та вишукані формальності в зв'язку з переховуванням товарів у „депо", а потім їх дистрибуції. Люди не голодують, а по містах є влаштовані т. зв. „вільні кухні" для бідних, де можна завсіди щось теплого перекусити. Пенсіонери бідують, бо за 50 гривень місячно ледве можна жити. Безробіття існує, але проворні люди собі радять „тіньовим гандлем" — спекуляцією. Українська мова є ще дальше занедбана, але незнання мови ще не є доказом неукраїнця. В Криму, на мітинґу вигукували російською мовою, але „Хай живе Україна!". На українських університетах зустрічається і чорних студентів з Африки, які говорять поправно українською мовою.

Прелеґент є за еволюційним ходом подій в Україні, а не революційним. Ми мусимо ставитися ввічливо до інших національностей. Д-р Мігайчук хвалив Президента Л. Кучму і його осяги, як: нав'язання добрих взаємин з іншими народами, Конституція, стабільна валюта — гривня і зменшення інфляційного тиску. Також і москалі, врешті, мусять признати, що Крим є українським. Недавно шпиталь в Кентоні, Огайо, користаючи зі знайомства д-ра лікаря-емерита Ярослава і Лариси Музичків, дарував в кількости тисячами шпитальних простирал, сорочки, сандали і лікарства для помочі в Україну. Спеціяльну увагу звертається на поміч для сиротинців, яких в Україні багато, а також їх обслуги, які прямо працюють там без винагороди. І тоді, коли тільки горстка старих комуністів з медалями на грудях демонструвала в Києві, то в іншому місці Києва тисячі веселих і молодих людей дефілювало з музикою, піснею на устах та танцями. Д-р Мігайчук хвалив співпрацю та зрозуміння в допомозі Україні не тільки зі сторони українських інституцій, як Кредитівка та українських професіоналістів і поодиноких осіб, але також і чужинецьких кругів, як шпиталів, лікарів у ЗСА. Наводить випадок, як два жидівські лікарі-дентисти, не маючи до диспозиції медичного приладдя, зложили певну суму грошей. Прелеґент висловився: „Менше нарікаймо, а більше помагаймо!" Присутні ентузіястично і щирими оплесками сприйняли його цікаві спостереження і дискутанти задавали питання, на що доповідач давав влучні відповіді. При каві і солодкому в заряді пань, зібрані ще довго не розходилися, гуторили та в дружній атмосфері проводили час. Потім О. Келлер зачитувала повчальні анекдоти в поезії. Голова інж. Фур офіціяльно закрив вечір. Хочеться побажати Дискусійному клюбові багато успіхів і сповнення задумів.

Д-р Володимир Боднар

УКРАЇНСЬКА АМЕРИКАНСЬКА КООРДИНАЦІЙНА РАДА

влаштовує

в неділю, 12-го жовтня 1997-го року о годині 2-ій по полудні

в залі Наукового Товариства ім. Т. Шевченка при 63 Четверта Авеню в Ню Йорку

ЗУСТРІЧ з ГРОМАДЯНСТВОМ

для обговорення

ДРУГОГО ВСЕСВІТНЬОГО ФОРУМУ УКРАЇНЦІВ

з доповідями:

д-ра Богдана Шебунчака
голови Крайової Ради УАКРади

Володимира Сохана
делегата УНСоюзу та УАКРади

та других делегатів УАКРади на цьому Форумі.

До участи в цій зустрічі

запрошуємо громадянство, зацікавлене Форумом УВКРади та дальшою долею України і співпраці з нею діяспори.

ПРЕЗИДІЯ УАКРади

ГРОМАДСЬКО-ДІЛОВИЙ КОМІТЕТ у Філядельфії

влаштовує

СВЯТКОВУ АКАДЕМІЮ ДЛЯ ВІДЗНАЧЕННЯ ЮВІЛЕЙНИХ РОКОВИН:

55-РІЧЧЯ УПА, 50-РІЧЧЯ ВЕЛИКОГО РЕЙДУ УПА НА ЗАХІД ТА 50-РІЧЧЯ ГАНЕБНОЇ АКЦІЇ "ВІСЛА"

В суботу, 11-го жовтня 1997 р. о год. 5-ій по пол. в залі Українського Освітньо-Культурного Центру у Філядельфії

В програмі беруть участь:

Відкриття Апелем Комбатантських та Молодечих Організацій
Марія Пискір — "Марічка" .... доповідь про річниці УПА
Марія Дупляк .... доповідь про Акцію "Вісла"
Степан Стефан, баритон Львівської Опери ....соль-спів
Хор "Прометей"

Слідуючого дня в неділю, 12-го жовтня, о год. 9-ій рано буде відслужена Свята Літургія в намірені українського народу в Архикатедральному Храмі при Френклін вул., з Панахидою. Рівночасно о год. 10-ій рано буде відслужена Служба Божа в Катедрі УПЦ, при 5-ій вул. у Філядельфії.

ШАНОВНА УКРАЇНСЬКА ГРОМАДО!

Своєю численною участю в Службах Божих та Академії, вшануймо ці світлі і сумні події нашого народу. Зокрема запрошуємо комбатантські й молодечі Організації взяти участь з прапорами. Квитки при вступах на залю. Для шкільної молоді вступ вільний.

Запрошує Діловий Комітет

ПОДІЇ

ЛЕКЦІЯ В УКРАЇНСЬКОМУ МУЗЕЇ

Ню Йорк. — Український Музей влаштовує лекцію „Вивчаймо Холмщину й Підляшшя", яку прочитає проф. Валентина Борисенко з Києва. Лекція відбудеться у неділю, 12-го жовтня, в УМ, 203 Друга аве. в Ню Йорку, початок о год. 2-ій після полудня. Розповідь супроводжуватиметься прозірками та ілюстрацією матеріялів, які уві-йшли до щойно виданого дослідження „Холмщина і Підляшшя" (це видання можна буде придбати в УМ). Телефон для інформацій (212) 228-0110.

Моя творчість...

(Закінчення зі стор. 1)

конанням музики, яка сама є видатною через свою самоспостерігальну красу, і ставить (Соневицького—Г.К.) поруч із славними композиторами України".

— Поширення музики українських композиторів, зокрема галицьких, — це одна з найважливіших моїх місій, — говорить співак. — Від початку творчого шляху, а це — уже понад чверть століття — їх твори займають значне місце у моєму репертуарі. З багатьма з них мене в'яже тісна співпраця — з великим Людкевичем, з М. Колессою, А. Кос-Анатольським, Д. Задором, Є. Козаком, М. Скориком, Б. Янівським, Ю. Ланюком та іншими".

Деяких з цих композиторів уже немає в живих, але завдяки С. Стéпанові українська музична скарбниця збагатилася творами, написаними спеціяльно для нього.

Походить мистець із села Махнів біля Любачева (тепер Польща). Любов до співу проявилася уже в дитинстві — надихала чудова підгірська природа; тоді ж появилися і мрії, спочатку несміліі, потім — уже зріліші — співати з оркестрою... Чудовий голос С. Стéпана завважили під час військової служби у Ризі (Латвія), що й спонукало його вступити до Львівського музичного училища, а згодом — до Львівської консерваторії, де навчався у висококваліфікованих педагогів Петра Колбіна та Заслуженого діяча мистецтв України Остапа Дарчука, відповідно. Став солістом Львівської філгармонії, а з 1983 року — солістом Театру опери та балету ім. І. Франка. У творчому доробку С. Стéпана — провідні партії в операх „Травіята" Верді (Жермон), „Паяци" Лєонкаваллльо (Тоніо та Сільвіо), „Сільська Честь" Масканьї (Альфіо), „Богема" Пуччіні (Шонар), „Хованщина" Мусорґського (Шакловитий) та партія Алєко в одноіменній опері Рахманінова; з української клясики — партія Тугара Вовка в опері „Золотий обруч" Лятошинського, Миколи в „Наталці Полтавці" й Віта в „Різдвяній ночі" Лисенка, та інших. Здійснив багато звукозаписів з Національною Оркестрою Народних Інструментів та оркестрою Радіо й Телебачення України. Вони увійшли до скарбниці фонду Українського Радіо.

Під час численних концертових турне голос мистця захоплював слухачів багатьох республік колишнього Совєтського Союзу, Америки, Канади, Австрії, Німеччини, Мадярщини, Польщі, Чехо-Словаччини.

Цього разу співак перебуває в Америці втретє. Після вищезгаданого виступу в Центрі Української Культури в Гантері, Н.Й., С. Стéпан виступив на святі незалежности України, яке відбулося у Філядельфії з участю амбасадора України до ЗСА Ю. Щербака, а також в Балтиморі, на Союзівці, в Нюарку, Бейонні та на Українському фестивалі в Голмделі, Н. Дж. У кількох із згаданих концертів участь брав львівський композитор Богдан Янівський, який також пише твори спеціяльно для С. Стéпана.

Для шанувальників мистецтва Ню Йорку та околиць сольовий концерт співака відбудеться у неділю, 12-го жовтня, в залі Українського Народного Дому, 140 Друга аве. Початок о год. 2-ій після полудня. Партію фортепіяну виконає Володимир Винницький. Наступний концерт відбудеться у п'ятницю, 24-го жовтня, у церкві св. Андрія у Вашінґтоні.

На наше запитання про творчі пляни мистець сповіщає, що працює над новими партіями — Ріґолетто та Князя Ігоря з одноіменних опер Верді й Бородіна, Остапа з „Тараса Бульби", а також вибирається приїхати до Америки на більше концертове турне. І додає: „Українська громада Америки проявляє широке зацікавлення клясичною вокальною музикою. Приємно відзначити, що творчість мистців з України тут знаходить запотребування і зрозуміння".

Подвійний...

(Закінчення зі стор. 2)

вимог, подібних до тих, що висуваються до України (в багатьох галузях — від протекціонізму щодо власного виробника і квот на чужоземну продукцію до низького рівня тарифів на житлово-комунальні послуги), приводить до думки, що така політика подвійних стандартів має певне підґрунтя у вигляді чи то таємної угоди, чи то „джентльменської домовлености" про міжнародний розподіл сфер впливу (бодай в економічній галузі) й усунення будь-якої потенційної потуги, що могла б своїми діями зашкодити здійсненню цієї домовлености. В даному разі — України.

І ще одна деталя. Якщо різке скорочення експорту цукру і металу відбудеться цього року, якщо зупиняться металюрґійні заводи і цукроварні, то південносхідня і центральна Україна у весняних парляментарних виборах наступного року проголосують за тих, хто обіцятиме їм відновлення „союзу непорушного". Цього не можуть не розуміти ті західні сили, які застосовують до України політику „подвійних стандартів". Парадоскально, але вони підводять українського обивателя до думки, що „возз'єднання" з Росією є економічно вигідним для кишені рядового українського працівника!

Чи й справді мають рацію ті політологи, які стверджують, що новий Мюнхен (чи, якщо кому подобається — нова Ялта) вже відбулися? Бодай в економічній царині.

Б. Нетанягу...

(Закінчення зі стор. 1)

Ізраїльська преса пише, нібито Президент ЗСА Билл Клінтон мав з Б. Нетанягу розмову з цього приводу, і тільки після цього ізраїльтяни передали до Амману протиотруту, щоб лікарі могли врятувати життя Г. Мішаля. Газети також повідомляють, ніби йорданський король Гуссейн остеріг ізраїльтян, що коли Г. Мішаль помре, то тих двох ізраїльських аґентів буде повішено.

Очікуються акції міжнародного протесту проти такої брутальної політики Ізраїля. Наприклад, Канада вже відкликала свого амбасадора з Тель Авіву. До Йорданії, щоб пом'якшити скандал, поїхали ізраїльські міністри Арієль Шарон, Данні Навех і Іцак Мордехай. У висліді цих дипломатичних заходів ізраїльтяни минулої суботи звільнили тяжко хворого шейха Ахмеда Ясіна, лідера Гамасу. Його відразу прийняла Йорданія, а в лікарні шейха відвідали король Гуссейн і лідер палестинців Ясір Арафат.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ!

Конвенція...

(Закінчення зі стор. 1)

Ґолдман і І. Ґавдяк (УАКР).

В порівнянні з подібною зустрріччю в Білому Домі представників українсько-американських організацій з тим же Леоном Фюртом під час останньої візити Президента Леоніда Кучми до Вашінґтону, ця зустріч була багато більш позитина. Хоч він підкреслював повільне темпо економічних реформ в Україні, проблеми з корупцією та незадовільний клімат в Україні для інвестицій американськими фірмами Фюрт і Морнінґстар, виявили зрозуміння до факторів, що впливають неґативно на розв'язку цих питань і посилюють їх. Вони вважають питання дальшої допомоги Україні Міжнародним валютним фондом дуже критичним і сподіються, що темпо реформ в Україні в біжучому році буде достатнє, щоб Україна одержала обіцяну допомогу від Міжнародного валютного фонду. Вони не мають багато надій на більш позитивне наставлення Конґресу до питання американської допомоги Україні. Зате вважають, що в політичній сфері відносини між Америкою і Україною є дуже добрі. За словами Леона Фюрта: „В інтересі ЗСА є, щоб Україна залишилася незалежною і забезпеченою. Ми зобов'язані мати близькі стосунки з Україною. Коли ми їх критикуємо, то це тільки у формі порад від приятелів".

І. Ґавдяк репрезентував УАКР на святкуваннях шостої річниці незалежности України. Амбасаді України, а головно д-рові Ю. Щербакові, належиться признання за урочисте відзначення цієї дати. Він зложив вінок під пам'ятником Т. Шевченка (дуже мала група української громади Вашінґтону прийшла на цю імпрезу). Річницю Незалежности також відзначено 24-го серпня в соборі української православної церкви св. Андрія, де головну промову виголосив д-р Ю. Щербак, а розповідав про історію українського гимну С. Максимюк. Вашінґтонські професіоналісти відзначили річницю веселим пікніком з великою участю молодих.

11-го вересня відбулася пресконференція Аґенції міжнародного розвитку. На конференції заступав І. Ґавдяка Ростик Хомяк. Його звіт залучений до протоколу. Святкування незалежности в Конґресі відбулися 17-го вересня, де УАКР і УККА були спонзорами. Третім спонзором був Український кокус в Конґресі. Зенон Василькевич поінформував, що Відділ в Дітройті спільно з УККА відзначив 23-го серпня Свято Державности України. Репортаж поміщуємо на сторінках „Бюлетеня". На засіданні рішено одобрити дальші переговори з УККА, а тим часом створити на базі паритету спільне представництво. Рішено відбути ширші сходини з громадою і запросити директора Бюра УАКР у Вашінґтоні І. Ґавдяка. Голова Відділу був запрошений консулом у Чикаґо В. Кириком на прийняття для консулів інших держав і представників української громади. Говорив при тій нагоді з головою Чикаґського відділу УАКР Андрієм Скибою.

Володимир Процик взяв участь в засіданні спільного комітету УАКР і УККА для підготови Свята Державности в Ню Йорку у шосту річницю. Будучи учасником 2-го форуму в Києві, передав Юрієві Рейтові, голові Об'єднання Українців в Польщі 500 дол. від УАК-Ради для ОУП в цілі покриття коштів у відзначуванні 50-ліття річниці „Акції Вісла".

Спільно з УККА і Народним Домом в Ню Йорку відзначено 24-го серпня Свято Державности з участю біля 300 осіб. Вступне слово виголосила голова УАКР У. Дячук, а головним промовцем був амбасадор України при ООН Анатолій Зленко.

Д-р Б. Шебунчак звітував про перебіг 2-го Форуму в Києві. Його звіт доповнили В. Сохан і В. Процик.

Звіти Р. Барановського, А. Шевченка, М. Нича і А. Ластовецького включено до протоколу нарад.

Д-р Б. Шебунчак передав поквітування за передачу схвалених раніше дотацій: 500 дол. на газету у Донецькому.

Зміна телефону Бюра УАКР у Вашінґтоні: (301) 680-0415, Факс — (301) 680-8414. Чергові наради відбудуться у суботу, 25-го жовтня ц. р.

З великим болем у серці ділимося сумною вісткою з родиною, приятелями й українською громадою, що з волі Всевишнього вранці 3-го жовтня 1997 р., після важкої недуги підшлункової залози, відійшов у вічність на 57-му році життя

бл. п.

д-р

ІГОР ЛУГОВИЙ

визначний лікар спеціяліст алергії і внутрішньої медицини, основник і директор алергічного департаменту шпиталя Сент-Мері в Монтреалі, доцент медичного факультету університету Мек-Ґіл в Монтреалі, ветеран-старшина Канадської Армії, активний член української Пластової Молоді.

З переїздом в 1981 році до ЗСА відкрив приватне лікарське бюро в Манчестері, стейт Ню Гемшир, а останньо, після успішного завершення додаткових іспитів лікаря внутрішньої медицини, працював у шпиталі міста Толідо, стейту Огайо.

ПОХОРОНИ відбулися в понеділок 6-го жовтня в Толедо, а перепохоронення в середу 8-го жовтня 1997 р. о год. 10-ій ранку в церкві Успіння Божої Матері в Монтреалі, а опісля на цвинтарі Кот-де-Неж, де тлінні останки спочинуть у гробі біля покійного батька.

Залишені у глибокому смутку:
дружина — ОРИСЯ з дому АВЛИКОВИЧ з дітьми АНДРІЙКОМ, ХРИСТИНОЮ й МАРКОМ
мама — ЛІДІЯ з дому СТОЛЯР
брат — ЮРКО з дружиною ЗОРЯНОЮ ГРИЦЕНКО і дітьми АРТЕМОМ та АДРІЯНОЮ
сестри — ЛЯРИСА і ТЕРЕСА
тети — МАРІЙКА МИТРОВИЧ в ПАРИЖІ з родиною
— СТЕФАНІЯ ЛУКОМСЬКА в Кергонксоні з родиною
ближча і дальша родина в Україні, ЗСА і Канаді.

Вічна йому пам'ять!

РОСІЙСЬКИЙ ПРЕЗИДЕНТ БОРІС ЄЛЬЦІН у четвер, 2-го вересня, немало заскочив політичних аналітиків, коли він не заперечив можливости того, що у 2000 році втретє буде кандидувати на становище президента Росії. Російська конституція передбачує тільки дві послідовні каденції будь-кого на становищі президента, але після повідомлення засобів масової інформації про згаданий факт, російські вчені негайно кинулися обговорювати, котрі хитрі кроки застосує Б. Єльцін щоб обійти закон.

25-ий Крайовий делеґатський з'їзд Братства 1-ої Дивізії Української Національної Армії

З'їзд відбувся за традицією минулих років під час Дня Праці в суботу, 30-го серпня ц.р., на оселі „Верховина" в Ґлен Спей, Н.Й. Такі з'їзди відбуваються щодва роки, на яких Крайова Управа Братства звітує про свою працю, встановлюються дальші напрямні та обирається нову управу на наступну дворічну каденцію. На з'їзд прибуло 49 умандатованих делеґатів з 10-ох станиць Братства та деякі уповноважені зі загального числа 6-ох, з місцевостей, де станиць Братства немає. Окрім того прибули члени Братства з Канади та численні приятелі і гості.

Наради проходили під проводом обраної президії, в яку входили Іван Скіра — голова, Володимир Зуляк — 1-ий м. голова, Осип Голинський — 2-ий м. голова, Березовський Михайло — секретар.

Уступаючий голова Євген Шипайло у своєму звіті обширно поінформував присутніх про діяльність управи. Ця діяльність проходила у таких напрямках:

Як і в попередніх роках йшла допомога побратимам-дивізійникам в Україні.

Підтримка музеїв у Галичині і в Києві, які співпрацюють з Братством і виставляють експонати, пов'язані з історією Дивізії — фінансово та збиранням для них матеріялів про Дивізію.

Нав'язування контактів зі Збройними Силами України та фінансова допомога у видаванні україномовних підручників для військових шкіл в Україні та допомога журналові „Військо України" в Києві.

Фінансова підтримка видавничої діяльности Братства, дописи до преси про діяльність Братства, сприяння процесові демократизації в Україні тощо.

Оборона доброго імени кол. вояків-дивізійників.

Допомогу побратимам-дивізійникам в Україні координував Юрій Ференцевич і при співучасті Суспільної Служби Комбатанта в Україну передано допомогу в сумі понад 56,000 дол. та три комп'ютерні системи. Одна для Історичного Музею у Львові, друга для Севастопільського Воєнно-Морського Інституту, а третя для редакції журналу „Військо України". Крайова Управа допомагала теж військовим училищам в Україні, як наприклад Донецькому Військовому Ліцею. Окрім того виплачувано одноразові допомоги для різних установ в Україні, котрі працюють над привернениям національного обличчя та демократизацією України, і також установам діяспори, як наприклад НТШ в Сарселі.

Крайова Управа зайнялася збіркою експонатів про Дивізію для Історичного Музею у Львові, де є окремий відділ про визвольну боротьбу українського народу під час Другої світової війни.

Члени управи відбули ряд зустрічей з військовиками Збройних Сил України, котрі відвідували ЗСА, та від них довідувались про стан, потреби та проблеми сучасного Українського Війська. В міру можливостей, Братство уділювало допомогу. Члени управи взяли участь у світовій зустрічі Українських Комбатантських Організацій в липні ц.р. у Львові та посвяченні церкви-каплиці на меморіяльному кладовищі в Ляцькому-Червоному на Золочівщині, де похоронені вояки, котрі полягли в бою під Бродами. Відшукання тлінних останків поляглих та їхнє перепоховання на цей цвинтар триває. Цю працю виконує Галицьке Братство кол. Вояків І-УД УНА зі Львова, а фінансову допомогу на це уділяє Крайова Управа Братства в Америці та Братство Охорони Воєнних Могил „Броди-Лев" в Ню Йорку.

За усталеною рік-річно традицією, члени управи та побратими зі станиць Ню Йорк та Нюарк у Провідну Неділю відвідували могили померлих побратимів-дивізійників на кладовищі в С. Бавнд Брук, Н. Дж., а опісля на Зелені Свята вшанували пам'ять поляглих на символічній могилі в Ґлен Спей, Н. Й.

Заходами членів Крайової Управи видано "відео" про Дивізію, в якому є знімки з часів набору, вишколу та боїв Дивізії. Є подана історія Дивізії та пісні у виконанні дивізійного хору.

На жаль, час до часу появляються ще наклепи про Дивізію, не тільки тут, на цьому континенті, але навіть в офіційних публікаціях в Україні. Крайова Управа реаґувала на це з місця, висилаючи протести та спростування до державних чинників.

З черги подали звіти зі своєї діяльности всі станиці Братства. Після уділення абсолюторії переобрано крайову управу в такому самому складі, як попередньо, під головуванням Євгена Шипайла, який подякував за вибір та накреслив напрямні праці на наступні два роки.

В неділю учасники з'їзду відмаршували на військовий лад до місцевої церкви св. Володимира, вислухали Службу Божу та відтак взяли участь у соборній Панахиді, відправленій перед символічною могилою поляглих за волю України.

Під час бенкету в суботу ввечері та спільного обіду в неділю присутні члени Братства відновили та продовжили сердечну дружбу, котра мала свій початок під час боїв на фронтах Другої світової війни. З'їзд відвідав виконуючий обов'язки військового аташе України в ЗСА полковник Олександер І. Галака, котрий в короткому слові передав привіт від Збройних Сил України. Окрім того присутні привітали в своєму ґурті Михайла Ореста Лоґуша, старшину Американської Армії, який написав книжку під заголовком „Galicia Division. The Waffen SS Grenadier Division 1943-45", та опублікував її в американському видавництві, котре спеціялізується у воєнній тематиці. У цій книжці автор, по виконанні великої дослідної праці, обширно представляє обставини довкола творення цієї Дивізії та її історію. Ця книжка є цінним джерелом інформації про Дивізію серед дуже нечисленних публікацій в англійській мові. Вона стане авторитетним запереченням усіх абсурдних наклепів, які час від часу ще появляються у засобах масової інформації. Слід відзначити, що автор є сином вояка Дивізії, покійного вже Тараса Лоґуша.

Роман Гавриляк

Ветерани Дивізії „Галичина" перед відмаршом на Службу Божу і Панахиду.

Зустріч з виконуючим обов'язки військового аташе України в ЗСА пол. Олександром Галакою. Поруч з ним Голова Братства Євген Шипайло і Юрій Ференцевич.

З діяльности „Нашої Української Рідної Школи"

Розпочала знову свою працю „Наша Українська Рідна Школа" (НУРШ) у Філядельфії під керівництвом директора школи д-ра Олександера Лужницького та заступника директора мґр Віри Бей.

6-го вересня відбулася конференція педагогічних працівників школи, яку відкрив д-р О. Лужницький. Голова Управи НУРШ Богдан Гасюк вітає всіх присутніх з новим шкільним роком та бажає успіхів у праці. З привітанням до вчителів звернулась мґр В. Бей, дала деякі інформації про працю над новими підручниками та накреслила шляхи покращення системи навчання та виховання дітей в школі.

Директор школи дав цінні поради для вчителів, зупинився на головних критеріях педагогічної майстерности педагога-вихователя, а саме:

Яким повинен бути вчитель?

Зробити себе необхідним, потрібним для школи, для інших вчителів, для дирекції і дітей в першу чергу; бачити потенціял кожної дитини; виконувати свою працю з задоволенням; критично думати самому і вчити цього інших; робити все не лише для оцінки; бути всебічно освіченою людиною, цікавитись самому всім, що діється навколо.

Вирішувались щоденні педагогічні проблеми та адміністративні справи.

Йшла повна підготова до шкільного 1997/98 року. На закінчення всі присутні тепло і сердечно квітами та відспіванням „Многая літа" провели на відпочинок сестру Маґдалину, яка все своє життя віддала служінню Богові, а в школі навчала релігію в молодших клясах.

А 13-го вересня у великій залі УОКЦентру зібрались учні, батьки, вчителі та дирекція школи на Молебень в честь Пречистої Діви Марії перед початком навчання. Молебень проводив о. Дмитро Стефаник, який також провів молитву за здоров'я нині відсутнього катехита школи о. Романа Панькова.

Отець Д. Стефаник звернувся до учнів школи з короткою промовою, в якій сказав: „Ми є горді, що належимо до українського роду, що в наших грудях живе українське серце, в наших жилах тече українська кров. Ви будете навчатись, щоб стати освіченими людьми, набожними, щоб заслужити собі любов і повагу у Господа Бога і в людей".

Голова шкільної Управи Б. Гасюк вітав усіх з початком шкільного року, побажав учням успіхів у навчанні, батькам терпіння, вчителям наснаги та творчости в праці. А також інформував про процес реєстрації учнів і представив вчителів школи: нову вчительку англомовної кляси, випускницю школи НУРШ, О. Маттлу; Дирекцію НУРШ та „для дітей маму, а для нас любиму секретарку Людмилу Чайківську".

Шкільний рік розпочався, який накладає певні обов'язки на учнів, батьків та вчителів для вирішення головного завдання — навчання та виховання спадкоємців нашої української родини-нації.

Г. Клюк-Дзівак

Без української мови і книжки — не буде й української дитини!

ВІДІЙШЛИ • ВІД НАС •

ЛІДІЯ з Метельських БАЛЕЙ член УНС Відд. 257-го в Лос Анджелес, КА померла 20-го липня 1996 року на 85-му році життя. Нар. 1912 року в Ісаківцях, Україна. Членом УНС стала 1949 року. Залишила у смутку чоловіка Петра, сина Вірка, внуків Степана і Венесу. Похорон відбувся 26-го липня 1996 року на цвинтарі Forest Lawn in North Hollywood, California.

Вічна Їй Пам'ять!

Секретар

СТЕЛЛА ДЕМІ член УНС Відд. 276-го Т-ва ім. Тараса Шевченка у Вестбирі, Н.Й. померла 8-го червня 1997 року на 77-му році життя. Народжена в Ню Йорку, Н.Й. Членом УНС стала 1965 року. Залишила у смутку дочок Андрею Буска Келлі і Діяну Буска Наполскі. Похорон відбувся 12-го червня 1997 року на цвинтарі Gate of Heaven in Hawthorne, New York.

Вічна Їй Пам'ять!

Ґльорія Толопка, секр.

МИКОЛА ТЕРЛЕЦЬКИЙ член УНС Відд. 106-го в Чикаґо, Ілл. помер 17-го серпня 1997 року на 80-му році життя. Народжений 16-го грудня 1916 року в Україні. Членом УНС став 1948 року. Залишив у смутку дочок Розмарій Кузмар і Андрею Соренсен та сина Миколу. Похорон відбувся 20-го серпня 1997 року на цвинтарі св. Миколая в Чикаґо, Ілл.

Вічна Йому Пам'ять!

Секретар

ВОЛОДИМИР ФЕДОРІВ член УНС Відд. 233-го в Лорейн, ОГ помер 12-го липня 1997 року на 71-му році життя. Нар. 24-го лютого 1926 року в Україні. Членом УНС став 1971 року. Залишив у смутку дружину Дарію. Похорон відбувся 15-го липня 1997 року на цвинтарі свв. Петра і Павла в Пармі, Огайо.

Вічна Йому Пам'ять!

Мирослав Сілецький, секр.